

	Side
7. <i>Psykiatrilovens stedlige anvendelsesområde</i>	1707
7.1. Tilbageførsel af bortgæede og udeblevne patienter	1707
7.1.1. Gældende ret og psykiatrilovsundersøgelsen	1707
7.1.2. Justitsministeriets overvejelser om adgangen til at tilbageføre bortgæede eller udeblevne patienter	1708
7.2. Justitsministeriets og Sundhedsministeriets overvejelser om »prøveudskrivning« af tvangsindlagte eller tvangstilbageholdte patienter og om udskrivningsaftaler og koordinationsplaner	1709
7.3. Tvangsbehandling af legemlige lidelser hos sindslidende patienter, der er indlagt på en somatisk afdeling	1712
7.3.1. Gældende ret og psykiatrilovsundersøgelsen	1712
7.3.2. Justitsministeriets overvejelser om adgangen til at tvangsbehandle legemlige lidelser hos sindslidende patienter	1713
8. <i>Delegation af overlægens kompetence</i>	1714
8.1. Gældende ret og psykiatrilovsundersøgelsen	1714
8.2. Justitsministeriets overvejelser	1714
9. <i>Registrering og indberetning af tvang</i>	1716
9.1. Gældende ret og psykiatrilovsundersøgelsen	1716
9.2. Justitsministeriets overvejelser	1717
10. <i>Patientrådgiverordningen</i>	1717
10.1. Gældende ret og psykiatrilovsundersøgelsen	1717
10.2. Justitsministeriets overvejelser	1718
11. <i>Ordningen med patientråd og patientmøder</i>	1719
11.1. Gældende ret og psykiatrilovsundersøgelsen	1719
11.2. Justitsministeriets overvejelser	1719
12. <i>Tilladelse til udgang m.v. til frihedsberøvede personer</i>	1720
13. <i>Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.</i>	1720
14. <i>Hørte myndigheder m.v.</i>	1721

1. Baggrund og formål

a. Den 1. oktober 1989 trådte lov nr. 331 af 24. maj 1989 om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien (psykiatriloven) i kraft. Loven byggede på betænkning nr. 1068/1986 om tvang i psykiatrien og betænkning nr. 1109/1987, der indeholdt en afsluttende udtalelse vedrørende udformningen af en ny lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien. Formålet med psykiatriloven var at styrke sindslidendes retsstilling i forbindelse med frihedsberøvelse og tvangsbehandling m.v. Loven skulle endvidere sikre, at sindslidende i videst muligt omfang inddrages og får indflydelse på behandlingen og egne forhold i øvrigt.

I forhold til den tidligere lov om sindssyge personers hospitalsophold fra 1938 (sindssygeloven) inde-

bar psykiatriloven en skærpelse og præcisering af betingelserne for at anvende tvang i forbindelse med indlæggelse, ophold og behandling på psykiatrisk afdeling. Med henblik på at formindske brugen af tvang blev der optaget en bestemmelse om, at tvang kun må anvendes, når alle andre muligheder er udtømt, og at den tvangsanvendelse, der i så fald kommer på tale, begrænses til det absolut nødvendige (»det mindste middels princip«). For at sikre opfyldelsen af denne bestemmelse blev der bl.a. fastsat regler om obligatorisk efterprøvelse af fortsat frihedsberøvelse efter faste terminer og om fast vagt til bæltefikserede patienter.

Til afløsning af den dagældende tilsynsværgeordning blev der indført en ordning med patientrådgivere, hvis formål bl.a. var at styrke støtten til patienter,